ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

ὁδηγοῦσε στὴν πύλη τοῦ μοναστηριοῦ.

Μιὰ πόρτα πανήψυλη, ἀπὸ κορμὸ ἔλατου φτιασμένη, ἔφραζε τὸ δρόμο μας καὶ ὁ πορτιέρης καλόγερος μὲ κόπο τὴν ἔσυρε λίγο γιὰ ν' ἀνοίξῃ μιὰ σχισμὴ ποὺ χώραγε νὰ διαβῇ μονάχα ἕνας ἄνθρωπος. Κι' ἔτσι μὲ τὴ σειρά τους ἕνας, ἕνας οἱ προσκυνηταὶ πέρασαν ἀπ' τὴ σχισμὴ καὶ βρέθηκαν στὸν αὐλόγυρο τοῦ μοναστηριοῦ...

Χριστούγεννα. Τὸ σήμαντρο τοῦ μοναστηριοῦ σημαίνει ρυθμικὰ τὸν ὄρθρο. Μάστορας δεινὸς στὸ διπλοκάμπανο, ὁ κωδωνοκρούστης καλόγερος ἔδινε τὴν αἴσθησι γιὰ τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα. Κατάφωτα τὰ κελλιὰ γιόρταζαν σιωπηλὰ τὴ Γέννησι τοῦ Θεανθρώπου.

'Απ' τὸ βάθος τῆς μικρᾶς ἐκκλησίας τοῦ μοναστηριοῦ ἀκουγόντανε ρυθμικὰ ἁγνὲς καὶ μακρόσυρτες δεήσεις γιὰ τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον.

Καὶ μιὰ—μιὰ οἱ βιβλικὲς φυσιογνωμίες τῶν ἀσκητῶν πρόβαλαν ἀπ' τὶς μισάνοιχτες πόρτες τῶν κελλιῶν γιὰ νὰ γλυστρήσουν ἀθόρυβα, γιομᾶτες πίστι στὸ μικρὸ ἐκκλησάκι. Παντοῦ φῶς. Ἡ τρεμουλιαστὴ σπίθα τοῦ καντηλιοῦ μπρὸς στὴν εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς, παραχωρεῖ τὴν θέσι της στὴ μεγάλη λαμπάδα τῆς ἐλπίδας.

Τὸ χρυσοστολισμένο τέμπλο τοῦ ναοῦ μὲ τὰ ξυλογλυπτικά του κοσμήματα, ποὺ τεχνῖτες σπουδαῖοι Βυζαντινοὶ παιδεύτηκαν χρόνια γιὰ νὰ τὸ στολίσουν, ζωντανεύει ὁλόκληρο. Ἡ ρόγα τοῦ διακοσμητικοῦ σταφυλιοῦ μεστώνει καὶ λάμπει. Σὲ λίγο θὰ δακρύσῃ. Ὅταν ἀκουστῇ ἀπ' τὰ γέρικα χείλη τοῦ παπᾶ τοῦ Μοναστηριοῦ τό: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς, τὸ τῆς γνώσεως». Καὶ τὸ δάκρυ, δάκρυ ἐλπίδος καὶ χαρᾶς. Αὐτὸ ποὺ ἀναζητοῦσαν οἱ προσκυνητὲς ἀνηφορίζοντας εὐλαβικὰ στὸ παληὸ Μοναστήρι. 'Εκεῖ μέσα στὴ μεγάλη σπηλιά, στοὺς σταλακτίτες, ἀντάμα μὲ τὴ θαλπωρὴ τῆς ἠρεμίας, κάτω ἀπ' τὴ βαθειὰ λαγκαδιὰ πού, αἰῶνες, καρτερικά, βαστάει τὰ γέρικα ἔλατα, ἐκεῖ ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ ἕνα πανάρχαιο σκηνικό, δίπλα ἀπ' τὴ πορφύρα τοῦ Βυζαντίου καὶ κοντὰ στὸ πενιχρὸ ράσο κεντημένα καὶ τὰ δυὸ μὲ τὶς αὐτάρκεια, καὶ τὰ παιγνιδίσματα [illegible] θεία φλόγας, νοιώθεις πὼς τὸ Θεῖο Βρέφος ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ γιὰ νὰ διαλύσῃ τὰ σκοτάδια.

Χριστούγεννα. Στὸ Μέγα Σπήλαιο εἶναι μιὰ χαράμιση, ποὺ δὲν διαγράφεται εὔκολα ἀπ' τὸ νοῦ κάθε προσκυνητοῦ. Τὸ ὅραμα τῆς ἁπλότητας μέσα ἐκεῖ στὸ μυστήριο τῆς σπηλιᾶς, ποὺ τὸ ἀρχαῖο μοτίβο ρυθμίζει τὴ τωρινὴ ζωντάνεια, κοντὰ στὴν ἁρμονία ποὺ ὑμνεῖ τὴν ὡραιότητα καὶ ζωγραφίζει μὲ ἁδρὲς πινελιὲς τὸ κάλλος.. ἐκεῖ νοιώθει συνειδητὰ πὼς ἔφτασε ἡ ὥρα καὶ ἡ μεγάλη στιγμὴ καὶ βλέπεις ὁλοζώντανα μὲ τὴ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ τὸ γλυκοχάραμα μιᾶς ζωῆς γιομάτης ἀλήθεια.

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΧΑΣΑΠΗΣ

'ΜΕΛΛΕΙ ΓΑΡ ΗΡΩΔΗΣ,

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

μενος, νικᾶ, ἀναγεννᾶ καὶ ἐκπολιτίζει.

'Ο αὐτὸς Συμεὼν προεφήτευσε τότε ὅτι «ὁ 'Ιησοῦς κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν» 'Αληθινά, πόσοι πολεμοῦντες συνετρίβησαν! 'Ο δὲ Χριστιανισμὸς ἀνασταίνει καὶ ἀναγεννᾶ. Στὴ ζηλευτὴ αὐτὴ στρατιὰ τῶν ἀναστημένων, δὲν συγκαταλέγονται μόνον ὁ Διονύσιος 'Αεροπαγίτης, ὁ Σαούλ, ὁ Αὐγουστῖνος καὶ τὰ τόσα φωτεινὰ πνεύματα τῶν αἰώνων καὶ μετέωρα τῆς ἁγιότητος, ἀλλὰ καὶ οἱ μεταγενέστεροι Χρυσόστομοι, Βασίλειοι, 'Αθανάσιοι... 'Ακόμη δὲ καὶ οἱ σύγχρονοι Γρηγόριος Ε', Νικόδημος καὶ πόσοι ἄλλοι γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι; Μήπως μόνον ἄτομα ἀνεγέννησεν ἡ Πίστις; 'Ο διάσημος Γερμανὸς Φιλόσοφος Φίχτε λέγει ὅτι «ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς εἶναι ἀπαύγασμα τοῦ Χριστιανισμοῦ». Ὅταν ὁ Δαρβῖνος ἐπεσκέφθη, χάριν τῶν ἐρευνῶν του, γιὰ δευτέρα φορὰ τὰς νήσους Παταγωνίας, εὗρῆκε τόση μεταστροφὴ ὥστε ἔμεινε κατάπληκτος. 'Ικανοποιήθη δὲ «ὅταν ἐρωτήσας» ἐπληροφορήθη ὅτι Χριστιανοὶ

'Ιεραπόστολοι εἶχαν ἐπισκεφθῆ τὴν νῆσο. 'Ο 'Ιεραπόστολος ἐκεῖνος «μὲ τὸ ἕνα χέρι κτίζει ἕνα σχολεῖο καὶ μὲ τὸ ἄλλο διδάσκει καὶ διαδίδει τὸ Εὐαγγέλιο». Ἔτσι, πράγματι τὸ ἀξίωμα Λατίνου Homo Homini Lupus μετεβλήθη στὸ ἀντίθετο: ἡ πίστις κάνει καὶ τὸ λύκο ἀρνί. 'Επίσης ὁ Βολταῖρος λέγει «ἐνῷ δεινότεροι φιλόσοφοι δὲν ἠδυνήθησαν οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς γειτονιᾶς των νὰ μεταπείσουν, ὁ Ναζωραῖος...» Τὴν ἀπερίγραπτη αὐτὴ ἐκπολιτιστικὴ ἀναγέννησι, ἰδοὺ πῶς ὁ Σμὶθ ἐκθέτει: «Ὁ Χριστιανισμὸς γίνεται ἡ βάσις τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις αὐτοῦ... Ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ἠθικὴ διδασκαλία ἔγιναν ἡ ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθῇ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον καὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Εὐαγγελίου στὶς σχέσεις τῶν λαῶν».

'Ορθῶς ἐλέχθη, ὅτι οὐδεμία διαρκὴς εἰρήνη εἶναι δυνατὴ στὴν Εὐρώπη ἂν οἱ ἀρχὲς τοῦ θείου Βρέφους δὲν ἀποβοῦν τὸ θεμέλιο τῆς ἐθνικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Ἂν οἱ ἀρχὲς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ 'Ιησοῦ ἐπικρατήσουν, τότε θὰ κατακόψουν τὰς ρομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, τὰ δόρατα εἰς δρέπανα καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος. Τότε πολεμοῦντες καὶ πολεμούμενοι, τὴ νοσταλγία των θὰ ἴδουν πραγματικότητα καὶ ὁ Χριστὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης θὰ σκορπίζῃ παντοῦ τὴν Εἰρήνη Του.

Ι. ΤΥΧΙΚΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

ζεμένος κεῖ. Ἄλλος καρτερώντας τὸ δικό του, κι' ἄλλος γιὰ νὰ ταξιδέψει στὰ νησιά. Μιὰ γρηὰ μάνα, μαυροφορεμένη, μὲ τὸ τσεμπέρι λίγο πάνω ἀπὸ τὸ κανονικό, καὶ τοῦτο γιὰ νὰ βλέπει πιότερο καὶ νὰ τὴν βλέπουν πὲς καλύτερα, ἀνασηκωμένη στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, προσπαθοῦσε νὰ ξεχωρήσει κάτι, ἀνάμεσα σὲ κεῖνο τὸ ἀνθρωπομελίσσι.

—Ἔ, καλόπαιδο, μὴν εἶδες τὸν γυιό μου;

—Καὶ πῶς τὸν λένε θειά κο;

—Θανάση, γυιόκα μου. Εἶναι ποδεκανέας στ' ἅρματα. Θανάση Παπαδόπουλο τὸν λένε καὶ μοῦ μήνυσε πὼς τὰ Χριστούγεννα θάρθει στὴν Πάτρα.

—Δὲν τὸν ξέρω θειάκο. 'Εγὼ ἀλλοῦ μαι στὰ πεζικά.

—Φχαριστῶ γυιόκα μου. Θὰ περιμένω. Στὴν εὐχή μου.

—Καλῶς νὰ τὸν δεχτεῖς γρηὰ μάννα τὸ λεβέντη σου. Γειά σου.

Φώταγε κι' ἄλλα ἡ γερόντισσα, φανταράκια, ὅσα τύχαινε κι' ἔμοιαζαν τοῦ γυιοῦ της. Σὰν τὴν εἶδα, νόμισα, ὅτι εἶδα ὅλες τὶς μάνες τῶν φαντάρων, ὅλες τὶς μάννες νὰ σπροσμένουν στὰ μουράγια, στοὺς σταθμούς, στὶς στάσεις τῶν λεωφορείων κάποιον «ποδεκανέα» κάποιο φανταράκι ποὺ θὰ ρχόταν γιὰ τὶς χρονιάρες μέρες.

Τότε τόβαλα στὰ πόδια κι' ἔτρεχα, ὅμοια μὲ κυνηγημένο, μέσα στοὺς ἔρημους νυχτερινοὺς δρόμους, νὰ φτάσω γρηγορώτερα στὸ σπίτι μου. Στὴ μανούλα μου, ποὺ πρόσμενε κι' αὐτὴ μὲ λαχτάρα τὸ γυόκα της. Σὲ λίγο φτάνω. Λαχανιάζω καὶ τρέμω ἀπὸ χαρά. Χτυπῶ τὴν πόρτα, μὲ τὸ παληὸ ξεθωριασμένο χτυπητῆρι. 'Ακούγεται νύχτα πράωρα ὁ χτῆπος καὶ ὁ ἀντίλαλος τῆς χαρᾶς. Ἡ γριὰ μάνα σηκώνεται, τρέμει, κλαίει, διαισθάνεται. Νομίζει, γιὰ μιὰ στιγμή, πὼς ὀνειρεύεται. Φαντάζεται ὅτι εἶναι ψέμμα, πὼς λάθεψε. Γίνεται διστακτικὴ καὶ προσμένει, μισοκαθισμένη στὸ κρεββάτι της. Τὸ δεύτερο χτύπημα, ἴδιο τρελλὸ καὶ χαρούμενο, καὶ ἡ φωνή: «Ἄνοιξε ὠρὴ μάνα, ἐγὼ εἶμαι» τῆς δίνει φτερά. 'Ανοίγει τὴν πόρτα καὶ τὴν ἀγκαλιά.

Σὲ λίγο τὰ λέμε στὸ πατρικὸ τραπέζι. Ζοῦμε κι' οἱ δυὸ τὴ χαρά. Ἡ μάνα χαϊδεύει τὶς γερὲς πλᾶτες, τὸ κεφάλι τὸ σγουρόμαλλο. φιλεῖ τὰ μάτια τὰ γαλανά. Κι' ὁ γυιός, ἀμόλυτος στὴν ἀγκαλιά της κοντζάμ φαντάρος δυὸ μέτρα μπόϊ, ἀφήνεται ὅπως τότε, πούταν πιτσιρικᾶκος στὰ χάδια της. Σὲ λίγο μέσα στὸ σκοτάδι ἀντήχησαν οἱ καμπάνες ποὺ μηνοῦσαν τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ.

ΓΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

'Αγοραζω διάφορα παλαιὰ χαρτιὰ ψιλὰ—χονδρὰ καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα κλπ. Κορίνθου 312 καὶ Κολοκοτρώνη 47 τηλ. 30—54

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΒΗΘΛΕΕΜ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

ση, ἡ μικρὴ πολίχνη πέρασε τὰ πάνδεινα. Σαρακινοί, Βεδουῖνοι, Σταυροφόροι, Τοῦρκοι κατὰ σειρὰν τὴν κούρσεψαν, τὴν λεηλάτησαν καὶ τὴν ἀφάνισαν. Μόλις στὰ τέλη τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνα ἡ Βηθλεὲμ κατώρθωσε νὰ ἡσυχάσῃ. Νὰ ἡσυχάσῃ ἀπὸ ἐπιδρομές, γιατὶ πραγματικὰ ποτὲ δὲν εἰρήνευσε γιατὶ ὕστερα ἀρχισαν οἱ φαγωμάρες μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν δογμάτων καὶ ποὺ δὲ θέλουν ἀκόμα νὰ τελειώσουν. Κοντὰ στὸ Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως, δὲν λησμονοῦν τοὺς πολιτικούς τους σκοποὺς οἱ δογματικοὶ ἀντιμαχόμενοι καὶ ἡ Δύσις διαμάχεται τὴν 'Ανατολή.

***

Τὸ Σπήλαιο εἶναι καὶ τώρα ἁπλὸ καὶ ἀπέριττο ὅπως τότε. Ἕνας φυσικὸς θόλος ἀπὸ καπνισμένη πέτρα, ὁλόγυρα καντήλια καὶ ἕνα μεγάλο Ἄστρο καμωμένο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Σταυροφόρων μὲ μπακιρένια καρφιὰ στὸν τοῖχο. Τὸ Σπήλαιο ἀνήκει ταυτοχρόνως σὲ μᾶς καὶ στοὺς Λατίνους, ποὺ εἶναι κύριοι τοῦ τόπου τῆς Φάτνης.

'Αντίθετα ὁ ναὸς ποὺ τὸ στεγάζει εἶναι περίλαμπρος. Τὸν ἔκτισε ὁ Μεγάλος Κωνσταντῖνος καὶ τὸν λάμπρυναν οἱ αὐτοκράτορες 'Ιουστινιανός, Μανουὴλ καὶ 'Αλέξιος Κομνηνός. Χιλιάδες εἶναι τ' ἀφιερώματα τοῦ ναοῦ καὶ παρ' ὅλες τὶς περιπέτειες ποὺ ἔχει ὑποστῆ, διατηρεῖ ἀκόμη τὴν αἴγλη καὶ τὸ μεγαλεῖον του.

Ἡ λειτουργία τῆς Γεννήσεως γίνεται πάντοτε τὸ βράδυ. 'Απὸ τὴν παραμονὴ ἔρχεται ὁ Πατριάρχης 'Ιεροσολύμων καὶ ὅλοι οἱ Συνοδικοί. Ἡ μυσταγωγία τῆς ἱερουργίας ἔχει κάτι τὸ ὑπερκόσμιο καὶ τὸ εὐαγγελικόν. Ἕνα γοητευτικὸ μυστήριο ἁπλώνεται μέσα στὴν ἐκκλησία καὶ οἱ ψαλμωδίες ἀνέρχονται πρὸς τὸν οὐρανὸν ὡς θυμίαμα ἀληθινό. Στ' αὐτιὰ ἀναγεννιῶνται ὕμνοι καὶ τὸ ὡραῖο παιδικὸ ὄνειρο γίνεται πραγματικότης. Θεῖες στιγμές, ξεχωριατὲς ποὺ τὶς ὀνειρεύεται κάθε ἀληθινὸς χριστιανὸς νὰ τὶς ζήσῃ καὶ νὰ τὶς αἰσθανθῇ.

'Εφέτος καὶ πάλι οἱ χριστιανοὶ θὰ ὁδεύσουν μέσα στὴ νύχτα γιὰ τὸ ἱερὸ Σπήλαιο. Κι' οἱ καμπάνες τοῦ βυζαντινοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ τῆς Γεννήσεως, πρὶν ὁ ἥλιος φωτίσει τὴ γῆ τῆς Παλαιστίνης, θὰ μηνύσουν τὸ μεγάλο γεγονός:

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν περιούσιον τέκτει
καὶ ἡ Γῆ τῷ Σπήλαιῳ τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει·
Μάγοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι..

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

σμοῦ τῶν Χριστουγέννων. Τὸ ὑπόλοιπο ἀπόγευμα ἡ Βασίλισσα παρακολουθεῖ τὰ παιδιά της ποὺ παίζουν μὲ τὰ νέα των παιχνίδια. 'Ο Δοὺξ τοῦ 'Εδιμβούργου ἀσχολεῖται νὰ ἐξηγῇ εἰς τὸν γιό του τὸν μηχανισμὸν τῶν νέων παιχνιδιῶν.

Τὰ Χριστούγεννα περνοῦν ἀλλὰ ἡ ἀνάμνησίς των θὰ διαρκέσῃ ὅλο τὸ χρόνο. 'Ανάμεσα σ' αὐτὲς θὰ εἶναι καὶ ἡ ὡραία καὶ συγκινητικὴ ἀφήγησις τῆς γεννήσεως τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ ποὺ ὀνομάζεται ἑορτὴ τῶν 'Εννέα Προσευχῶν καὶ Ὕμνων. Ἡ τελετὴ γίνεται τὸ βράδυ εἰς τὴν ἐκκλησία τοῦ Σάντριγχαμ, ποὺ ἔχει στολισθῆ μὲ πρασινάδες καὶ χειμωνιάτικα λουλούδια ἀπὸ τοὺς κήπους τῶν ἐνοριτῶν. 'Εδῶ ἡ Βασίλισσα καὶ ὁ Δοὺξ μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς των, τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας θὰ ἀκούσουν τὰς καθαρὰς φωνὰς τῆς παιδικῆς χορωδίας εἰς τοὺς παλαιοὺς ὕμνους λατρείας καὶ ἐλπίδος καὶ τὰ ὡραῖα λόγια τῶν προσευχῶν ποὺ θὰ ἀφηγοῦνται διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἱστορίαν τοῦ Θείου Βρέφους.

ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΜΕ;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ...

Χριστὸς γεννᾶται! Σήμερα ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει,
οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται, χαίρετ' ἡ φύσις ὅλη.
Κι' ὁ Παπανδρέου χαίρεται, ποσῶς μὴν ἀμφιβάλλετε,
χαίρεται καὶ ἀγάλλεται.
Ποῦ τ' ἄφτιαξε ἐν τέλει
μὲ τὸν Κλικλῆ... τὸ χέλι
ποῦ διαρκῶς ἑλίσσεται μ' ἄξονα τὸν πατέρα!
κι' ὅσο ζυγώνει ἡ μέρα
τῶν ἐκλογῶν σοφίζεται τί μηχανὴ νὰ στήσῃ
γιὰ νὰ τοὺς διαλύσῃ
καὶ Παπανδρέου, Κάπα Φι καὶ ὅτι βρεῖ μπροστὰ
ἀφοῦ αὐτὸς τῆς Μιχαλοῦς φαίνεται πῶς... χρωστᾶ.

Χριστὸς γεννᾶται! 'Ωσανὰ ψάλλουνε οἱ ἀγγέλοι
κι' ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κλικλῆ, σταζει ἀκόμη μέλι
... γλύκες καὶ ζαχαρώματα.
ποὺ σμίξανε δυὸ κόμματα
μὲ δόξα καὶ μὲ κλέη
κι' ὁ Παπανδρέου λέει...
—Γιὰ δὲς καιρὸ ποὺ διάλεξε ὁ χάρος νὰ μὲ πάρῃ
μὲ ἐκλογὲς τὴν ἄνοιξι καὶ τὸν Κλικλῆ ζευγάρι
μὲ ἀνθηρὸ ὀργανισμό, τὸ Κάπα Φὶ πηγὴ
καὶ μ' ἀνοιχτὴ πληγή...
τὸ γυιὸ τοῦ Ψειλορίτη
ποὺ ἀναιδῶς μοῦ χώνεται φίλτατοι εἰς τὴ μύτη.
Εἶναι λοιπὸν ζωὴ αὐτὴ τῶν Χριστουγέννων μέρα
καὶ κληρονόμησα τὸ γυιό... γιὰ χάρι τοῦ πατέρα;
Καὶ τί ὠφέλεια λοιπὸν μὲ τοῦτο θὰ προκύψῃ;
καὶ ἡ συνεργασία μας. 'Ερρέτω δὰ κι' ἂν λείψῃ.
Τὸ θέμα στὴ συνέλευσι τοῦ Κόμματος θὰ θέσω
κι' ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν... ἀνάσκελα θὰ πέσω.

Χριστὸς γεννᾶται, Τί χαρά, τί εὐτυχία πάλι
φοῦριες λοιπὸν ἐκλογικὲς ἐπιάσαν τὸν Καρτάλη
καὶ ἔχασε ἀνάπαυσι, χλιδὴ καὶ σοῦπα μοῦπες
μά... κράτησε τὶς σκοῦπες!
γιατ' ὁ χυμὸς τῆς σταφυλῆς τὰ πάντα βελτιώνει
τραβᾶς τὴ μιὰ στυλώνεσαι, ἄλλη σὲ δυναμώνει.
Πίνεις τὴν τρίτη, ἀδερφέ! νοιώθεις πὼς κάτι κάνεις
στὴν τέταρτη προφθάνεις
νὰ καταπιῇς μία γουλιά, τῆς κούπας μιὰ σταγόνα
κι' ἔτσι κερδίζεις ἀπνευστί,..ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Κι' ὁ Ρέντης μιὰ καὶ πρόβλημα μεθυστικὸ ἐτέθη
προσθέτει ὅτι ἡ μέθη
μόνο μὲ μπροῦσκο δύναται σ' ὅλα νὰ σ' ὁδηγήσῃ
τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ.
Νὰ πίνεις ὅσο σὲ βολεῖ κι' ὅσο νὰ τὸ χορτάσῃς
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴ Γέννησι, εὔελπις νὰ γιορτάσῃς.
Μακρὰν τοῦ κάθε πόνου
καὶ ἐκλογὲς νὰ εὔχεσαι νἄχουμε... καὶ τοῦ χρόνου.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Πολλὰ χρόνια πέρασαν, 1955, ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Θεὸς κατέβηκεν εἰς τὴν Γῆν γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Ἦτο τότε ὁ κόσμος ἀνάστατος καὶ ἀνερμάτιστος. Ἡ ὑλαφροσύνη κυριαρχοῦσε καὶ ἡ ἐγωπάθεια ἀποτελοῦσε τὸν γνώμονα τῆς συμπεριφορᾶς ἑκάστου ἑκάστου ἀτόμου πρὸς τὸ ἄλλο ἄτομον. Σκοτεινὸ ἦτο τὸ ψυχικὸν περιβάλλον. Καὶ ὁ ἀόρατος Θεὸς ἐνσαρκώθη καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος... Καὶ τὴν κάθοδόν του αὐτὴν ἑορτάζομεν σήμερον, ὅπως κάθε κάθε χρόνον, καὶ οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται καὶ ἡ κτίσις ὅλη χαίρει. Καὶ ἀξιοῦνται πρῶτοι νὰ ἀντιληφθῶσι καὶ ἴδωσι τὸν γεννηθέντα Θεόν, νὰ αἰσθανθῶσι τὸ νόημα τῆς θείας συγκαταβάσεως, ὄχι οἱ λεγόμενοι φωτισμένοι ἢ διανοούμενοι, ἀλλὰ οἱ ἁπλοὶ καὶ ἁγνοὶ ἄνθρωποι (ποιμένες), ποὺ ζοῦν εἰς τὴν καθαρὰν ἀτμόσφαιραν μακρυὰ ἀπὸ τὴν μολυσμένην κοινωνίαν. Εἰς αὐτοὺς τὸ πρῶτον ὁ Ἄγγελος ἀναγγέλει τὸν ἐρχομὸν τοῦ Θεοῦ. Ἦτο καὶ εἶναι τὸ μήνυμα τοῦτο, τοῦ 'Αγγέλου, μεγάλο καὶ μὲ χαρὰ ἠκούσθη καὶ ἀκούεται κατ' ἔτος, γι' αὐτὸ πανηγυρίζουν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ ἡ Γῆ καὶ ἀντηχεῖ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην μιᾶς νέας τελείας ἠθικῆς διδασκαλίας, ποὺ γνωρίζει τὴν ἀληθινὴν ζωήν, τὴν ζωήν, ποὺ διψᾶ ἡ ἀνθρωπότης, τὴν ζωήν, ποὺ σώζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν φόβον τῆς φθορᾶς, ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν, ἀπὸ τὸν θάνατον τὸν πνευματικόν, ἀπὸ τὴν ἀσφυξίαν τῆς ψυχῆς. Ἦτο τὸ μήνυμα τοῦτο μεγάλο καὶ ἠκούσθη καὶ ἀκούγεται κατ' ἔτος μὲ χαρά, διότι δείχνει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος τελειούμενος καὶ νὰ γίνῃ ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς του καὶ τοῦ προορισμοῦ του, διότι ἔρχεται, τὸ μήνυμα αὐτό, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐδοκία.

Τότε ἡ ἀνθρωπότης ἐσημείωσεν ἕνα σταθμὸν καὶ ἠνοίχθη δι' αὐτὴν μία ἄλλη πορεία. 'Απὸ τότε κάθε χρόνο γεννᾶτου ὁ Θεὸς καὶ συνιστᾶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εἰρήνην καὶ ὁ κόσμος ἂν ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ἀνάστατος δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀκατατόπιστος. 'Απὸ τότε ποὺ ἐγνώρισε τὸν ἀληθινὸν θεὸν καὶ παρ' αὐτοῦ ἐδιδάχθη τὸ «εὖ ζῆν» κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ νοητόν. Γι' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐφωτίσθη τότε, ἀπὸ τότε κατέστη καὶ πλέον ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἡμέρα αὐτή, ποὺ κάθε χρόνον πανηγυρίζομεν μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν θείαν συγκατάβασιν

Συνέχεια εἰς τὴν 5ην Σελίδα

Η ΚΛΗΡΩΤΙΣ-ΡΟΜΠΟΤ

πού διαθέτει

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

εἶναι ἡ ΤΕΛΕΙΩΤΕΡΑ κληρωτὶς τοῦ ΚΟΣΜΟΥ

Αὐτὴ εἶναι

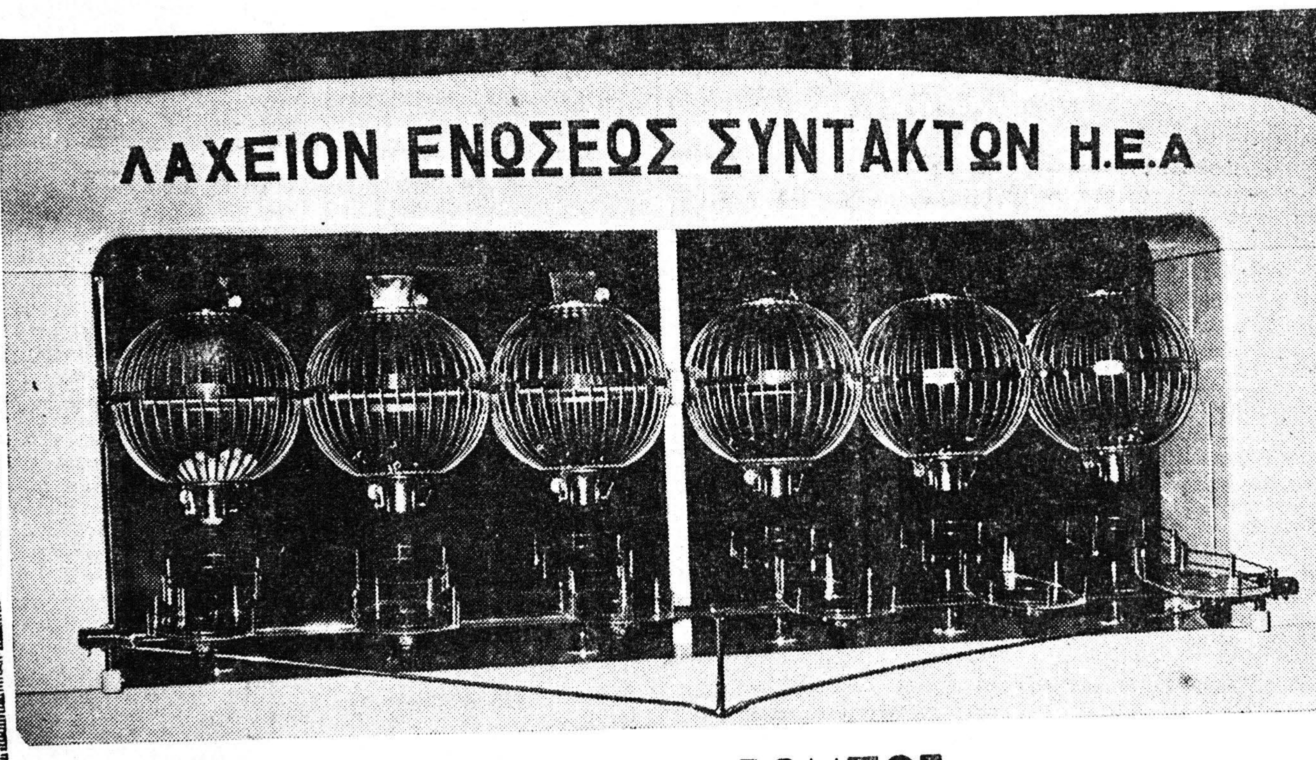

Η "ΚΛΗΡΩΤΙΣ-ΡΟΜΠΟΤ"

ἡ ὁποία κάμνει αὐτομάτως τὴν κλήρωσι, χωρὶς τὴ μεσολάβησι ἀνθρώπινου χεριοῦ.

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ

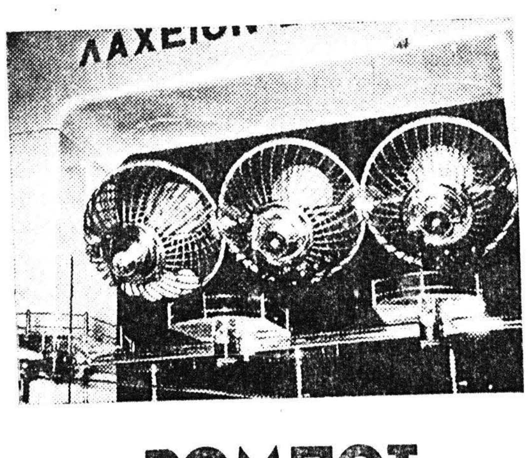

'ΚΛΗΡΩΤΙΣ ΡΟΜΠΟΤ,

βγάζει μόνη της τές μικρές σφαῖρες μὲ τὸν ΤΥΧΕΡΟ ΑΡΙΘΜΟ, τές ἐπιδεικνύει καὶ τές ξαναρίχνει στές μεγάλες δυκτιωτές σφαῖρες αὐτομάτως.

ΟΛΗ Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ

διεξάγεται ἁπλῶς ΜΕ ΜΟΝΗ τὴν ΠΙΕΣΙ ΕΝΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΚΟΜΒΙΟΥ

το ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Εἶναι τὸ κοινωνικώτερον καὶ τὸ πλουσιώτερον σὲ κέρδη διὰ τοὺς τυχεροὺς του

ΣΠΕΥΣΑΤΕ

ΔΙΟΤΙ ΤΑ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: 'Ομοιότυπον τῆς ΚΛΗΡΩΤΙΔΟΣ—ΡΟΜΠΟΤ ἐκτίθεται εἰς τὸ Πρακτορεῖον 'Εθνικοῦ Λαχείου κ. Γ. Παπαγεωργίου 'Αγ. Νικολάου 16.

ΨΑΡΙΑ
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΩΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ
Εἰς τὸ ΙΧΘΥΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Κορίνθου—'Αράτου
Τηλέφωνον 32—88

ΙΡΙΣ

Mobiloil
τὸ προϊὸν ποὺ δίδει φτερὰ στὴ μηχανή!
ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ
ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΟΝ
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ SOCONY-VACUUM

Σινδονόπανα — Περικάλια— Χασέδες Εὐρώπης καὶ ἐγχώριοι εἰς διαφόρους ποιότητας. 'Επίσης εἴδη προικός. 'Επισκεφθῆτε μας πρὸς τὸ συμφέρον σας. Λαδᾶς καὶ Μανοῦσος, 'Ερμοῦ καὶ Κορίνθου 236, Τηλ. 30—93.

ΒΙΚΑ
Ὅποια γυναῖκα ξαίρει φοράει
ΚΑΛΤΣΕΣ ΒΙΚΑ
Πωλοῦνται εἰς τὰ καλύτερα ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΣ
Καθιστῶμεν γνωστὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς καλλιεργητὰς ὅτι διαθέτομεν τὰ μοναδικὰ ὀργανικὰ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ (λέοντος) καταλληλα διὰ σιτηρά, ὄσπρια, καπνά, πατάτες, μπεστάνια, ἀμπελους, ἐλιές, ἑσπεριδοειδῆ καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν λίπανσιν γεωργικῶν προϊόντων.
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ
Γεροκωστοπούλου 5
Τηλ. 33—64

Παλτὰ
Καπαρδίνες
Τρέϋνσκοτ
'Αδιάβροχα
Παλτὰ καὶ ἐνδυμασίαι Παίδων.
ΤΙΜΑΙ: 'Εργοστασίων 'Αθηνῶν
ΜΑΡΚΕΤΟΣ
'Αγ. 'Ανδρέου 87

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
10 ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΣΧΕΔΙΑ
ΟΛΑ ΧΡΥΣΑ
Στὸ Βιβλιοπωλεῖον
ΧΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ
Χονδρικῶς—Λιανικῶς
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 226

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΖΑΦ. ΧΡΗΣΤΟΥ
Ἤρχισεν λειτουργοῦσα ἀπὸ τῆς 26ης Σεπτεμβρίου. 'Ο δὲ ἰατρὸς δέχεται εἰς τὴν Κλινικήν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αγ. Νικολάου 80 (ἔναντι Ἱεροῦ Ναοῦ). ΘΕΡΑΠΕΙΑ ὅλων τῶν παθήσεων ὀστῶν καὶ ἀρθρώσεων σπονδυλικῆς στήλης, λεκάνης, χειρῶν καὶ ποδῶν.
ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 41—37

Γυναικεῖα Φορέματα
Παλτὰ Ταγιὲρ
ΠΟΠΗ ΚΟΚΜΩΤΟΥ
Μαιζῶνος 71
(Πλατεῖα Ὄλγας)
ΠΑΤΡΑΙ
"Σ. ΑΣΠΙΩΤΗΣ"

"ΓΚΡΕΚΑ"
οἶκος ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
Βάσω Λάγαρη
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1938
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 96
Τηλεφ. 34-00 - ΠΑΤΡΑΙ